

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): En Del af Diskussionen har, som naturligt er, drejet sig om Forhold, som sorterer under mig, og jeg vil derfor gerne gøre et Par Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt opfattede min Skrivelse til Undervisningsministeriet saaledes, at jeg var ængstelig, og at der var en vis Uvilje at læse i den, at jeg nærmest betragtede det, der her blev begaaet over for Radiofonien, som en Voldshandling. Det er nu ikke rigtigt; jeg er langt mindre ængstelig ved den Ordning, her er Tale om, end jeg har været over for Forsøg paa Ordninger, som af og til har været fremstillet for mig i Finansudvalget, Ordninger, der gik ud paa, at Radiofonien burde gaa ind under de sædvanlige Former for Statsdrift, saa at hele det aarlige Overskud blev afleveret i Statskassen. Det er Ting, der gentagne Gange har været forhandlet med mig om i Finansudvalget, og det har jeg været alvorlig bekymret over, thi en saadan Ordning vilde jeg betegne med det Ord, det ærede Medlem brugte: en Voldshandling over for Lytterne. Derfor har jeg ogsaa stadig modsat mig det. Her er der kun Tale om et fikseret og et mindre Beløb, som Radiofonien efter alt at dømme kan undvære uden at svækkes i sine Dispositioner. Naar dette Lovforslag er vedtaget, kan Radiofonien sikkert gaa ud fra, at der ikke mere vil blive gjort alvorlige Forsøg paa at unddrage Licensafgiften fra at anvendes til Radiofoniens Formaal. Jeg peger i saa Henseende paa, hvad det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udtalte, og jeg peger navnlig paa, at det ærede Medlem ikke blot sagde, at Radiofonien efter hans Opfattelse slap billigt, men ogsaa, at den sikredes mod saadanne Angreb i Fremtiden. Og det er noget af det sidste, jeg har tænkt selv, da jeg skulde tage Stilling til dette Spørgsmaal.

For øvrigt synes jeg ikke, der er noget at sige til, at Radioraadet ex officio har værget sin Kasse, og jeg synes heller ikke, man kan fremkomme med de stærke Behjælpelser, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard fremsatte; det er jo dets naturlige Pligt at værne de Midler, der er betroet det. Min Pligt har det været at gennemgaa Radiofoniens økonomiske Forhold sagligt og objektivt, og som jeg oplyser i min Skrivelse til Undervisningsministeriet, fremgaar det af denne Undersøgelse, at Radiofonien siden 1926, da den begyndte, og indtil 1. April 1934 har haft et Overskud paa 9 351 523 Kr., og heraf

har den til Anlæg anvendt 7 314 000 Kr., hvorved disse Anlæg er nedskrevet til 0, saaledes at den havde en kontant Beholdning paa 2 037 523 Kr., en Beholdning, som, hvis Radiofoniens Jørging i Skrivelser af 21. September holder Stik — nemlig, at der bliver ca. 1 Mill. Kr. i Overskud for indeværende Aar, og at der derudover kan henlægges 300 000 Kr. til Afskrivning —, vil blive forøget med disse 1,3 Mill. Kr., saaledes at der til Raadighed pr. 1. April 1935 bliver 3,3 Mill. Kr.

Der vil saaledes efter min Opfattelse være tilstrækkeligt Grundlag i de kommende Overskud til, at man kan bygge det nye Radiofonihus, som det vil tage ca. 3 Aar at bygge. Spørgsmaalet om Television, som nævnes af Radioraadet, mener jeg man i de nærmeste Aar kan lade ude af Betragtning som et almindeligt Lyttergode. Televisionsapparater bliver ikke i de nærmeste Aar saa fuldendte og saa billige, at den almindelige danske Lytter vil kunne stille et Televisionsapparat paa sit Bord, og før interesserer det i Virkeligheden ikke Lytterafgiften i den Forstand, at de alle for deres Lytterafgift skal have det.

Jeg har derfor ment, at denne aarlige Afsættelse til Afskrivning af 300 000 Kr. — 365 000 Kr. i Fjor og 300 000 Kr. i Aar — ikke er nødvendig; den kunde undværes, og den Frygt, som Radiofonien har haft for, at det vilde medføre en Forhøjelse af Licensen eller forringe Udsendelsernes Kvalitet, hvad jeg vilde have været meget ked ad, er næppe til Stede. Ved en Undersøgelse af Forholdet, siden jeg afgav min Erklæring til Undervisningsministeriet, er jeg blevet mere og mere klar over, at man med god Økonomi, lige langt fra Sparsommelighed og Ødselhed, meget vel vil kunne komme igennem uden nogen af de af Radioraadet befrygtede Alternativer.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt mente, at det var urimeligt, at Statsradiofonien skulde betale Forlystelsesskat. Efter min Opfattelse maa jeg tilstaa, er Forlystelsesskat af Statsradiofonien begrebsmæssig set ikke mere uretfærdig end den hidtidige Forlystelsesskat paa Koncerter, Teater- og Biografteaterforestillinger, offentlige Forestillinger i det hele taget. Hvis man kan forlige sig med Begrebet Forlystelsesskat — og det har man gjort —, kan man ikke, synes det mig, med Rimelighed rejse nogen heftig Agitation mod en Forlystelsesaftgift paa de tilsvarende Omraader inden for Radiofonien.

Jeg husker ikke i dette Øjeblik Forlystelsesskattens Historie. Den er i hvert